

Sygn. akt VII Ka 1092/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Tomkiewicz (spr.)

Sędziowie SSO Dariusz Firkowski

SSO Remigiusz Chmielewski

Protokolant st.sekr.sądowy Jolanta Jankowska

przy udziale del. Prokuratora Prokuratury Okręgowej Radosława Smoktunowicza

po rozpoznaniu w dniu 5 marca 2014r.

sprawy **M. O.**

o wydanie wyroku łącznego w sprawach: 1) SR Olsztyn VII K 1486/09, 2) SR Nidzica II k 278/12, 3) SR Nidzica II K 410/12, 4) SR Olsztyn VII K 72/13

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie XII Zamiejscowego Wydziału Karnego z/s w Nidzicy

z dnia 12 września 2013r. sygn. akt XII K 247/13

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że wymierzoną skazanemu M. O. karę łączną pozbawienia wolności łagodzi do lat 2 (dwóch);

II. w pozostałym zakresie wyrok ten utrzymuje w mocy;

III. kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. R. kwotę 120 zł. tytułem opłaty za obronę z urzędu wykonywaną w postępowaniu odwoławczym oraz 27,60zł. tytułem podatku VAT od tej należności.

Sygn.akt VIIKa 1092/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Olsztynie XII Zamiejscowy Wydział Karny z/s w Nidzicy wyrokiem łącznym z dnia 12 września 2013r., sygn. akt XII K 1092/13 wydanym wobec **M. O.** skazanego następującymi prawomocnymi wyrokami:

1) Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 25 stycznia 2010 r. w sprawie o sygnaturze akt VII K 1486/09 z mocy art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania tytułem próby na okres 3 lat za przestępstwo popełnione w dniu 03 sierpnia 2009 roku, a nadto orzeczono środek karny – obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Olsztynie z

dnia 11 grudnia 2012 r., na podstawie art. 75 § 1 k.k., zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności, którą skazany odbywał od dnia 17 stycznia 2013 r. do dnia 16 kwietnia 2013 r.

2) Sądu Rejonowego w Nidzicy z dnia 12 września 2012 r., w sprawie o sygnaturze akt II K 278/12 z mocy:

a) art. 279 § 1 k.k. w zw. z art.12 k.k., art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k., art. 279 § 1 k.k. w zw. z art.12 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. na karę jednego roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwa popełnione w okresie od grudnia 2011 roku do nocy z 01 na 02 czerwca 2012 r.

b) art. 278 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo popełnione w połowie maja 2012 r. ,
wymierzając karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania tytułem próby na okres 5 lat, a nadto orzeczono obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych.

2) Sądu Rejonowego w Nidzicy z dnia 17 grudnia 2012r., w sprawie o sygnaturze akt II K 410/12 z mocy art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. na karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę dzienną w kwocie 10 złotych za przestępstwo popełnione zimą 2012 r.

3) Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 06 marca 2013 r., w sprawie o sygnaturze akt VII K 72/13 z mocy:

a) art. 279 § 1 k.k., art. 279 § 1 k.k. w zw. z art.12 k.k., art. 279 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art.12 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności za przestępstwa popełnione w okresie od 29 stycznia 2012 roku do nocy z 05 na 06 czerwca 2012 r.

b) art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo popełnione w nocy z 04 na 05 kwietnia 2012 r. ,

wymierzając karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, a nadto orzeczono obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego. Skazany odbywa karę od dnia 16 kwietnia 2013 r.

orzekł:

I. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k. połączył orzeczone wobec skazanego M. O. kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Nidzicy z dnia 12 września 2012 r., w sprawie o sygnaturze akt II K 278/12 oraz Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 06 marca 2013 r., w sprawie o sygnaturze akt VII K 72/13 i orzekł karę łączną 4 lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okres kary dotychczas odbytej w sprawie VII K 72/13 od dnia 16 kwietnia 2013r. do dnia 12 września 2013r.

III. na podstawie art. 576 k.p.k. w pozostałej części wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w części dotyczącej wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 25 stycznia 2010 r. w sprawie o sygnaturze akt VII K 1486/09 oraz Sądu Rejonowego w Nidzicy z dnia 17 grudnia 2012r., w sprawie o sygnaturze akt II K 410/12;

V. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. R. kwotę 147,60 zł tytułem opłaty za obronę skazanego wykonywaną z urzędu, w tym kwotę 27,60 tytułem podatku VAT.

VI. Orzekł, że koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku złożył obrońca skazanego.

Obrońca skazanego zaskarżył powyższe orzeczenie w części dotyczącej pkt. I wyroku na korzyść oskarżonego M. O., zarzucając mu rażącą surowość kary łącznej pozbawienia wolności. W oparciu o powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez złagodzenie orzeczonej kary łącznej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie w zakresie, w jakim postuluje złagodzenie orzeczonej wobec M. O. kary łącznej pozbawienia wolności.

Na wstępie podnieść należy, że zaskarżony wyrok jest w pełni prawidłowy jeśli chodzi o podlegające łączeniu skazania, albowiem zasada określona w art. 85 kk ma zastosowanie w odniesieniu do wyroków opisanych w pkt. 2 i 4 części dyspozytywnej orzeczenia. W pozostałym zakresie brak było podstaw do wydania wyroku łącznego i decyzja Sądu w przedmiocie umorzenia postępowania była słuszna.

Przy wymierzaniu kary łącznej zastosowanie zasady pełnej absorpcji nie jest obowiązkiem Sądu orzekającego, ani punktem wyjścia przy ocenie jej wymiaru. Jakkolwiek przy wymiarze kary łącznej dopuszczalne jest stosowanie zarówno zasady pełnej absorpcji, jak i zasady pełnej kumulacji, to jednak są to rozstrzygnięcia skrajne, które znajdują zastosowanie w zupełnie wyjątkowych sytuacjach. Kara łączna jest swego rodzaju podsumowaniem przestępczej działalności sprawcy w okresie czasu objętym skazaniem. ***Kara łączna stanowi bowiem syntetyczną, całościową ocenę zachowań sprawcy, będąc właściwą, celową z punktu widzenia prewencyjnego reakcją na popełnione czyny***. Kara łączna orzekana w wyroku łącznym dodatkowo powinna stanowić swego rodzaju korektę - poprzez przyzmat oceny dotychczasowego przebiegu okresu wykonywania poszczególnych kar jednostkowych - kar zawartych w podlegających łączeniu wyrokach. Korektę prowadzoną w ramach ustawowych granic dla kary łącznej, stosowania lub nie środków probacyjnych lub innych instytucji wymiaru kary (art. 89 i 90 k.k.). Tak więc kara łączna nie powinna być postrzegana jako instytucja mająca działać na korzyść skazanego, ale jako instytucja gwarantująca racjonalną politykę karania w stosunku do sprawcy wielu pozostających w realnym zbiegu przestępstw [M. Szewczyk, glosa do wyroku SN z dnia 28 czerwca 1979 r., RW 208/79, Palestra 1980, nr 11-12, s. 102].

W świetle uwag powyższych stwierdzić należy, iż wymierzenie M.O. kary łącznej 4 lat pozbawienia wolności jest rozstrzygnięciem nietrafnym. O ile zgodzić się trzeba z Sądem Rejonowym, iż wobec M.O. nie zachodzą żadne przesłanki, które mogłyby uzasadniać istnienie wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej, o tyle nie można uznać, aby w świetle realiów skazań dotyczących wyroków podlegających łączeniu, zastosowanie zasady nieomal całkowitej kumulacji kar było trafne. W tym kontekście zauważyć bowiem należy, iż w sprawie IIK 278/12 M.O. skazany został za popełnienie 1 czynu z art. 278 & 1 kk oraz 11 czynów z art. 279 & 1kk w warunkach art. **91& 1kk**. W sprawie VIIK 72/13 wymienionego skazano natomiast za 1 czyn z art. 278 & 1 kk oraz 4 czyny z art. 279 & 1 kk, przy czym czyny z art. 279 & 1 kk popełnione zostały w tym samym przedziale czasu, jak występki, które wchodziły w skład ciągu przestępstw ze sprawy IIK 278/12. Gdyby zatem wszystkie czyny z art. 279 & 1 kk objęte były jednym postępowaniem (w sprawie IIK 278/12), to trudno przypuszczać, aby za czyny te M.O. wymierzona została kara oscylująca w granicach 4 lat pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu Okręgowego kara 2 lat pozbawienia wolności jest adekwatna do wagi i okoliczności popełnionych przez skazanego czynów i w odpowiednim stopniu uwzględnia charakter rodzajowy tych występków, a także okoliczności łagodzące, takie jak pozytywna opinia z zakładu karnego.

Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy uznając wyrok za słuszny co do istoty, zmienił go jedynie w zakresie orzeczenia o karze łącznej z pkt. I sentencji, a w pozostałej części utrzymał go w mocy (art. 437 § 2 kpk, art. 438 pkt 4 kpk).

Ma marginesie zauważyć należy, iż zawarte w apelacji stwierdzenie, jakoby Sąd Rejonowy błędnie ustalił, iż suma kar podlegających łączeniu wynosi 4 lata i 8 miesięcy pozbawienia – jest nietrafne, a to wobec faktu, iż w przypadku orzekania kary łącznej w ramach wyroku łącznego analizie podlegają kary wymierzone skazanemu za przestępstwa

jednostkowe , w tym przypadku : kara 1 rok i 8 miesięcy pozbawienia wolności i 6 miesięcy pozbawienia wolności (sprawa IIK278/12) oraz kara 2 lat pozbawienia wolności i 6 miesięcy pozbawienia wolności (sprawa VIIK 72/13).

Na podstawie art. 29 pkt. 1 ustawy Prawo o adwokaturze w zw. z § 14 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163 poz. 1348) Sąd Okręgowy przyznał obrońcy oskarżonego adw. A. R. kwotę 120 zł tytułem opłaty za obronę wykonywaną z urzędu w postępowaniu odwoławczym oraz kwotę 27,60 zł tytułem podatku VAT od zasądzonego wynagrodzenia, zaś kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciążył Skarb Państwa.